

Kerstcantate 'De engel en de dieren'

Op 22 december hielden we onze kerstcantate 'De engel en de dieren' en bij binnenkomst in de Grote Kerk was er gelijk al een hoop bedrijvigheid. Er was hard gewerkt aan de vier podiumdelen, manden met ingredienten voor asúre, potten en pannen en kleding voor de dieren en aan de mutsen die de kinderen droegen die meeliepen met de koning en koningin. Ook het orkest had zich klaargemaakt om van start te gaan.

Voorafgaand aan het optreden wees Diet alle groepen dieren hun plek en hielden we nog een volledige doorloop. We maakten hierbij natuurlijk goede afspraken om de voorstelling gesmeerd te laten verlopen. Het publiek begon hierna langzaam binnen te druppelen, maar uiteindelijk zaten we met een gezellig volle kerk.

Nadat we door Edith waren welkom geheten op de berg Ararat in Turkije, startte de voorstelling succesvol met de binnenkomst van de verschillende groepen dieren met hun eigen typische manier van bewegen, wat verraste reacties van het publiek gaf. Hierna kwamen de kinderen met hun mutsen op in een lange rij samen met de dieren binnen. Er waren bij de voorstelling sowieso veel kinderen aanwezig, wat een gezellige familiale sfeer gaf.

De herdenking van de zondvloed tijdens de veteranendag was een prachtig nummer met originele teksten en na het toetje van Noah werd het publiek steeds enthousiaster. Toen de dieren na hun toetje in een diepe slaap waren verzonken, verscheen op de preekstoel Melvin als de engel Gabriël. En toen werd het pas echt druk op het podium! Iedereen was druk aan het meeswingen toen de dieren uitverkoren wilden zijn om erbij te zijn in de kerststal. Maar Gabriël koos juist voor de rustige staldieren. Zij waren zicht goed bewust van hun taak. In dit gedeelte vond ik het origineel dat er een Twents sprekende os was die als cadeautje bij de kraamvisite een Twentse Krentenwegge wilde meenemen.

Gabriël werd na de verkiezing bij zijn vertrek door iedereen uitgezwaaid, waarna we het mooie lied 'Vrede op aarde' zongen. Hierna gaf het publiek ons een uitgebreid applaus, maar we waren nog niet klaar. De dieren hadden na het vertrek van de engel liederen in hun eigen taal en dialect gezocht, die als afsluiting van de middag door ons werden gezongen. Na het laatste nummer Maringa Krismes ontvingen we een uitzinnig slotapplaus.

We kunnen terugkijken op een geslaagde middag waar we uitermate trots op mogen zijn!

Met dank aan Annie voor het schrijven van de kerstcantate en aan Frank voor de compositie van de muziek. En aan Diet, die ons al die weken zo intensief heeft begeleid.

Titia van Hooijdonk